

da meget snart vil fremkalde Klager fra de tilstødende Lodsieiere over, at man hører over deres Jord, da Veien, savnende al Vedligeholdelse, snart vil være i en ufremkommelig Tilstand. Der blev af en æret Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Brock) med Hensyn til hvad den høitærede Indenrigsminister havde ytret om Afspærringen af en Eiendom fra alt Samqvem, udtalt, at, naar en saadan Eiendomsbesidder kunde paavise, at den offentlige Vei var den eneste Afgang, han havde til at komme til og fra sin Eiendom, vilde, efter den bestaaende Lovgivning, Sogneforstanderskabet eller Amtsrådet vanskeligt kunne nægte ham dens Benyttelse, og at man i hvert Fald kunde vente, at han vilde faae Medhold hos Indenrigsministeren. Dette anseer jeg ikke for at være saa ligefrem givet. Naar Veien er ublagt som offentlig Vei, men nu kun har Interesse for en Enkelt eller for ganske Enkelte af Befolkningen, synes mig, at det Offentlige er i sin gode Ret ved at neblægge Veien som offentlig, men jeg troer rigtignok, at han kan gjøre sin Ret til Færdsel paa Veien gjældende — sin private Ret —, forsaavidt den ved Udskiftningen er ublagt som Vei, men derfor behøver den ingenlunde at vedblive at være offentlig. De allerfleste af de nuværende Veie ere jo blevne ublagte allerede ved Udskiftningen, og kun i Undtagelsestilfælde er der, efterat Expropriationsloven for Biveiene er udkommen, expropriert Jord til Biveie, og disse Veie, som saaledes ere blevne ublagte ved Udskiftningen, ere blevne ublagte enten som Landeveie eller som Biveie eller som Veie til Udskyttersteder. Naar nu et Sogneforstanderskab med Amtsrådets Sanction optager en Udskyttervei som offentlig Bivei, hvilket er steet mangfoldige Steder, saa benytter naturligviis Udskytterne den offentlige Bivei, saalænge den eksisterer som saadan, men i det Dødblik, den bliver nedlagt som Bivei, vil deres Berettigelse til at faae Veien igjen som privat Vei indtræde; men deraf følger ikke nogen Forpligtelse for Offentligheden til at vedligeholde den. Det forekommer mig, at den Naade, som den høitærede Minister antydede i Slutningen af sit Foredrag, turde være den rigtigste at ordne Sagen paa, nemlig at lade indflyde i Loven

en Bestemmelse om, at, forinden Veigrunden afhændes, skal den tilbydes den Paagjældende, som har Interesse af dens Brug. Jeg troer, at, naar det kommer ind, behøves muligviis ikke Bestemmelsen i det sidste Stykke af § 6 eller nogen anden Bestemmelse istedetfor den. Hvad der i praktisk Henseende maa lægges den største Vægt paa, er, at der om muligt indflyder en Bestemmelse, som kan fremkalde en endelig Afgjørelse af disse Spørgsmaal, saa at ikke Communeautoriteterne i Nærretter skulle være udsatte for at høre Klager over Veiforanstaltninger.

Mourier - Petersen: Forhandlingen af dette Afsnit er allerede trukken saa langt ud, at jeg ikke skal komme ind paa, hvad jeg ellers kunde have ønsket, nemlig lidt nærmere at udvise de Grunde, som have forekommet mig at tale for det Endringsforslag, der er stillet af den ærede Landssthingsmand for 11te Kred (Nielsen) og mig til § 7. Smidlertid er der en Indvending, som blev fremsat mod det igaar af den høitærede Indenrigsminister, og som ogsaa er gjentagen idag af den sidste ærede Taler, som jeg dog maa ytre mig om med et Par Ord. Der er nemlig blevet sagt, at man befrygtede, at disse Arbejdsplaner muligens kunde blive et Skalkestjul eller en Sovepude for Sogneforstanderskaberne og Amtsrådene. Jeg maa tilstaae, at jeg ikke har kunnet forstaae det; jeg fatter ikke denne Tanke; tværtimod troer jeg, at der er ikke saa Sogneforstanderskaber, som, naar det ikke paalægges dem at indsende Arbejdsplaner, ville undlade overhovedet at gjøre Noget ved Veiene, naar de, saaledes som efter Loven, ere ganske overladte til dem selv. Jeg troer derimod, at Sogneforstanderskaberne, naar en saadan Forpligtelse paahviler dem, dog ville have en Tilskyndelse til at tage sig af Arbejdet. Paa den anden Side vil det Amtsråd, som virkelig vil tage sig af Sagen, beholde sin Myndighed ligesuldt til at have Indseende med Sogneforstanderskaberne, uden Hensyn til, om de sende disse Planer ind eller ei. Jeg skal endvidere bemærke, at Sogneforstanderskaberne, naar det er paabudt at indsende Arbejdsplaner, dog muligens ville undsee sig noget for det ene Nar.